

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการใช้แถบไซนในการรักษานลดเลือดอักษเสบลิวโคซัยโตคลาสติกเฉพาที่ผิวหนังซึ่งตรวจไม่พบสาเหตุ เปรียบเทียบกับยาหลอก พบว่า

1. ผู้ป่วยที่เข้าร่วมการวิจัยมีจำนวนทั้งสิ้น 31 คน แบ่งเป็นผู้ป่วยที่ได้รับแถบไซน 16 คน และที่ได้รับยาหลอก 15 คน ผู้ป่วยทุกรายได้รับการวินิจฉัยเป็นลดเลือดอักษเสบลิวโคซัยโตคลาสติกโดยอาศัยเกณฑ์ทางจุลพยาธิวิทยา และไม่อยู่ในเกณฑ์คัดออกจากการศึกษาหรือมีข้อห้ามในการเข้าร่วมการวิจัย

2. ผู้ป่วยทุกรายตรวจไม่พบลดเลือดอักษของอวัยวะภายในและไม่สามารถตรวจพบความผิดปกติที่อาจเป็นสาเหตุซึ่งสามารถหายได้เองหรือรักษาให้หายขาดได้

3. ผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในแง่ของลักษณะทั่วไปของผู้ป่วยและลักษณะทางคลินิก ตลอดจนปัจจัยต่างๆที่อาจมีผลต่อการดำเนินโรคและต่อการรักษาจนเข้าร่วมการวิจัย

4. ผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาประวัติการมีอาการหวัดร่วมกับการเกิดรอยโรค รวมถึงประวัติการได้รับการรักษามาก่อนเข้าร่วมการวิจัยและผลการรักษา

5. สัดส่วนผู้ป่วยที่ตรวจพบความผิดปกติทางห้องปฏิบัติการเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

6. สัดส่วนผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มที่มีการตอบสนองต่อการรักษาอย่างสมบูรณ์หลังได้รับการรักษาเป็นเวลา 2 สัปดาห์ เท่ากับร้อยละ 75.00 และร้อยละ 60.00 ในผู้ป่วยที่ได้รับแถบไซนและยาหลอก ตามลำดับ ซึ่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

7. จำนวนรอยโรคที่เปลี่ยนแปลงในผู้ป่วยทั้งสองกลุ่ม เมื่อเปรียบเทียบก่อนการรักษาและหลังให้การรักษา 2 สัปดาห์ พบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

8. ผู้ป่วยทุกรายที่เข้าร่วมการวิจัยนี้ ไม่พบผลข้างเคียงจากยาที่ใช้ในการรักษา

9. เมื่อติดตามผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มที่มีการตอบสนองต่อการรักษาอย่างสมบูรณ์ที่ 1 เดือนหลังให้การรักษาพบว่าอัตราการกลับเป็นซ้ำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มโดยมีอัตราการกลับเป็นซ้ำเท่ากับร้อยละ 41.67 และ 44.45 ในผู้ป่วยที่ได้รับแถบไซนและยาหลอก ตามลำดับ

10. เมื่อพิจารณาจำนวนครั้งเฉลี่ยที่กลับเป็นซ้ำหลังการติดตามผลการรักษาประมาณ 5 เดือนพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผู้ป่วยทั้งสองกลุ่ม ($p > 0.05$) โดยในผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับแถบไซนมีการกลับเป็นซ้ำเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 ± 0.84 ครั้ง และเท่ากับ 2.00 ± 1.15 ครั้ง ในผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับยาหลอก

11. เมื่อเปรียบเทียบระยะเวลาปลอดโรคเฉลี่ยระหว่างผู้ป่วยทั้งสองกลุ่ม ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกันโดยมีระยะเวลาปลอดโรคเฉลี่ยเท่ากับ 106.83 ± 57.20 วันในผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับแถบไซนและเท่ากับ 107.11 ± 52.18 วันในผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับยาหลอก

12. ผู้ป่วยที่มีการกลับเป็นซ้ำหลังจากที่มีการตอบสนองอย่างสมบูรณ์จะได้รับการรักษาเช่นเดิมจนกว่าจะมีการตอบสนองอย่างสมบูรณ์กลับคืนมา ทั้งนี้ผู้ป่วยทุกรายดังกล่าวจากทั้งสองกลุ่มสามารถตอบสนองต่อการรักษาอย่างสมบูรณ์ทุกครั้งที่กลับเป็นซ้ำ

13. ผู้ป่วยทุกรายมีผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการเป็นปกติเมื่อสิ้นสุดการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรจะได้ทำการศึกษาการใช้แคบไซนเป็นยาเดี่ยวในการรักษาหลอดเลือดอักเสบลิควิดีโตคลาสติกชนิดต่างๆ โดยเปรียบเทียบกับยาหลอกในผู้ป่วยจำนวนมากพอโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและการดำเนินการวิจัยเช่นเดียวกับในการวิจัยนี้ โดยที่ไม่ควรรวมผู้ป่วยที่มีระยะการดำเนินโรคไม่เกิน 1 เดือนเข้าร่วมการวิจัยเพื่อให้ผลการวิจัยที่ได้เป็นการวัดประสิทธิผลของยาที่ใช้ในการรักษาอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อศึกษาถึงชนิดของหลอดเลือดอักเสบดังกล่าวที่อาจตอบสนองต่อการรักษาด้วยแคบไซน นอกจากนี้ควรจะได้มีการควบคุมกิจกรรมทางกายภาพของผู้ป่วยในแต่ละวัน เพื่อลดปัจจัยที่อาจมีผลต่อการหายและการกลับเป็นซ้ำของโรคอีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้ควรจะได้มีการศึกษาถึงพยาธิกลไกของหลอดเลือดอักเสบลิควิดีโตคลาสติกเพิ่มเติม เนื่องจากอาจมีพยาธิกลไกอื่นนอกเหนือจากเม็ดเลือดขาวนิวโทรฟิลในการทำให้เกิดโรคดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้การพิจารณาเลือกการรักษาทำได้ดีและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย